

APETYT (10) *sb m*

app- : ap- (7 : 3); -tyt : -tit (7 : 3).

a oraz e jasne.

sg *N* apetyt (1). ◇ *G* apetytu (5). ◇ *A* apetyt (3). ◇ *pl A* apetyty (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Laknienie, chęć do jedzenia; appetentia cibi, orexis, conatus ad naturales pastus capessendos Cn [orexis, Latine appetitus – chciwość ku jedzeniu Mącz 268c] (6) : Pobudzić áppetitu pobudzić żądzy ku yedzeniu Mącz 268c; Co iefli appetit [!] á chęć do iedzenia ginie/ wzbudzać ią co rychléy Oczko 32, 24v, 41; iż áppetyt rozmaítymi przyłmákami oŝtrzyć czáfem potrzebá LatHar *5v, 512.*

2. *Chęć, skłonność [appetitus – chęć Mymer¹, BartBydg, Mymer²; appetentia – chcenie, żądanie Calep] (4) :*

apetyt na co (2): ci [...] ktorzy ná rołkołz á wyfokie wzyęcyá ápetyt myeli *GliczKsiąż* E8v; nyema też wten čás [*dziecię*] nic ápetytu áni vmyłlu ná náukę/ yedno ná igry yákye. *GliczKsiąż* 15v.

W przen (2) : Dwoiákie záoŝtrzenie duchownego ápetytu/ W łtrony tego Sákrámetu [!] *LatHar* 190 *marg*; pohámuy á vmartwiay áppetyty twoie/ y vdręczáy członki twoie ná ziemi *SkarŻyw* 22.

KK